

Bilag 8.**PENSIONSKASSERÅDET**

Den 19. marts 1973.

I forbindelse med behandlingen af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. tillader Pensionskasserådet sig at pege på, at skærpelse af reglen i § 28 kan forøge de økonomiske problemer, der opstår for personer, der uden egen skyld, f. eks. på grund af strukturrationaliseringer, bliver afskediget fra stillinger, som de har beklædt en årrække, og som ikke kan opnå ansættelse i andre tilsvarende stillinger, blandt andet fordi de har opnået en alder, som gør dem mindre attraktive i erhvervslivet.

For disse personer vil det være af væsentlig værdi, såfremt de kan førtidspensioneres på grundlag af pensionsordninger, som er tegnet, medens de var i erhverv.

Efter de gældende regler kan pensionering først finde sted efter det fyldte 60. år, idet dog ejere af kapitalforsikringer i pensionsøjemed eller opsparinger i pensionsøjemed mod betaling af 35 pct. afgift kan

opnå rådighed over kapitalen til førtidspensioneringsformål.

Efter lovforslaget søges afgiften forhøjet ved at supplere afgiftsreglen med reglen om tillægsskat.

Denne regel skal forhindre, at skatteydere ved at ophæve ordningen på et vilkårligt tidspunkt opnår en skattefordel.

Da forslaget imidlertid samtidig forringer muligheden for, at personer, der efter en årrække i et ansættelsesforhold står uden beskæftigelse, kan opnå førtidspensionering, henstiller Pensionskasserådet, at lovforslaget suppleres med en regel, som begrænser afgiften for denne personkreds.

Pensionskasserådet tillader sig at vedlægge udkast til forslag herom med bemærkning, at forslaget muligvis bør suppleres med et alders- eller varighedskriterium. Pensionskasserådet lægger dog vægt på, at der ved fastlæggelse af disse kriterier tages reelt hensyn til den omhandlede personkreds.

Med venlig hilsen.
Erik Holst.

/ J. Kr. Lomholt.